

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

**The Relationship Between Dual Vocational Education of Executive and Quality of Graduates from
Phatthalung Vocational College under Office of the Vocational Education Commission.**

สหชาติ สุดเรือง (Sahachart Sutruang)* ดร.สุนทรี วรรณไพเราะ (Dr.Suntaree Wannapiro)**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานประกอบการ ครูผู้สอนและครูฝึกอาชีพ อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 226 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามสถานภาพ แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก ผลการวิจัย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r = 741^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The purposes of this independent study were to study the Relationships Between Dual Vocational Education of Executive and the Quality of Graduates from Phatthalung Vocational College under Office of the Vocational Education Commission. A sampling group of the study were college executives, teachers and professional training instructors at Phatthalung Vocational Education in 2018 academic year. The 226 sampling in total was determined. The sample size was based on the tables provided by Krejcie and Morgan. Stratified sample classified by status. Then simple random sampling by drawing lots. The findings of the research revealed that the Relationship Between Dual Vocational Education of Executive and the Quality of Graduates from Phatthalung Vocational College under Office of the Vocational Education Commission had a positive correlation at high level ($r = 741^{**}$) as whole with the statistical significance at .01 level

คำสำคัญ: อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

Keywords: Dual Vocational Education of Executive, Quality of Graduates

*นิสิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

**อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในบริบทโลกและภูมิภาคทั้งในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สภาพภูมิอากาศ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการค้าระดับภูมิภาคและระดับโลก รูปแบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร สังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ปัจจัยเหล่านี้ล้วนนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงค่านิยม วิถีชีวิต รูปแบบเศรษฐกิจและปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย การศึกษาจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้กับคนทุกช่วงวัยให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ให้ความสำคัญต่อการศึกษา มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 โดยให้ความสำคัญต่อการศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลัก ในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในส่วนประเทศไทยให้ความสำคัญการจัดการศึกษาการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจำเป็นต้องเร่งผลิตและพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงในโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาการศึกษาเพื่อให้กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ โดยมีผลการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา และด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่มีคุณภาพ เพิ่มจำนวนบัณฑิตในสาขาวิชาชีพขาดแคลน มีสมรรถนะ มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศโดยมีหลักการในการพัฒนาคน ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนามุ่งสู่ความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม ทั้งนี้ มีการเตรียมพร้อมด้านกำลังคน และการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรทุกช่วงวัย โดยมีการพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ให้ความสำคัญต่อการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาโดยมุ่งหวังให้ผลิตผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้และทักษะที่สามารถปฏิบัติงานจริงได้ทันที และมีประสิทธิภาพ จึงได้ริเริ่มการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพตามมาตรา 51 ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันและสถานประกอบการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันและสถานประกอบการ (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ได้กำหนดนโยบาย เป้าหมายการผลิต และแผนพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ให้มีความสำคัญกับคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษา เป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2555) และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 ได้ระบุคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาต้องครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556)

อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยวิทยาลัยของภาครัฐในสังกัดจำนวน 6 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยเทคนิคป่าพะยอม วิทยาลัยการอาชีพควนขนุน วิทยาลัยการอาชีพบางแก้ว วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง และวิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2561) ในปัจจุบันอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงได้ดำเนินการจัดการศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี ทั้งในระบบปกติและระบบทวิภาคี โดยมีจำนวนนักเรียน นักศึกษาทั้งหมด 5,763 คน คิดเป็นร้อยละ 0.84 จากนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาภาครัฐทั้งประเทศ จำนวน 687,532 คน โดยมีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีนักเรียน นักศึกษา จำนวน 729 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65 จากจำนวนนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2561) จากจำนวนข้อมูลสถิติ พบว่า การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีอยู่ในระดับน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาทั้งในระดับประเทศ หรือระดับอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ถึงแม้ว่า กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการพัฒนาอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล โดยเน้นการพัฒนากรอบคุณวุฒิวิชาชีพและการพัฒนาการศึกษาในลักษณะทวิภาคี เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตรงกับความต้องการของภาคตลาดแรงงาน และเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพให้มากขึ้น แต่คุณภาพของนักเรียน นักศึกษาในภาพรวมของประเทศพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานต่ำ ถือเป็นปัญหาสำคัญของการว่างงานจำนวนมาก ข้อมูลจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยในปี 2555 พบว่า การผลิตแรงงานยังมีปัญหาในเชิงคุณภาพ โดยคุณภาพของผู้เรียนจบอาชีวศึกษา มีแนวโน้มไม่แตกต่างจากเมื่อ 20 ปีก่อน คะแนนสอบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Educational Test หรือ V-NET) ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในเกือบทุกประเภทวิชาสมรรถนะ นอกจากนี้ ผู้จบในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีอัตราการว่างงานสูงกว่าสายการศึกษาอื่น ทั้งที่ภาคการผลิตมีความต้องการสูง (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2555)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร ศึกษาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิธีการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิธีการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานประกอบการ ครูผู้สอนและครูฝึกอาชีพ อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 553 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานประกอบการ ครูผู้สอนและครูฝึกอาชีพ อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 226 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie, Morgan, 1970) จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสถานภาพ แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดของอิสรียา ออสุวรรณ (2559) 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ด้านการจัดการฝึกอาชีพ และด้านการนิเทศ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา, 2556) 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1964) จำนวน 38 ข้อ ประกอบด้วย ด้านการจัดหลักสูตร จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดการฝึกอาชีพ จำนวน 9 ข้อ และด้านการนิเทศ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1964) จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน 10 ข้อ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป จำนวน 10 ข้อ และด้านสมรรถนะวิชาชีพ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาลักษณะเครื่องมือและแนวทางการสร้างเครื่องมือ

3. สร้างแบบสอบถามโดยพัฒนาแบบสอบถามจากศิริอร สกุลเดช (2557) จินตนา รวมชมรัตน์ (2558) นงเยาว์ กัลยาลักษณ์ (2558) รักษาติ ปานเพชร (2558) เบญจวรรณ ศรีคำนวล (2559) และอิสริยา ออสุวรรณ (2559) ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาของผู้บริหารและคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง

4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วและผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษา

6. นำผลมาวิเคราะห์รายชื่อเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) เลือกแบบสอบถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.67 นำไปปรับปรุงหรือตัดทิ้งตามความเหมาะสม แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์อีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

8. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) (Cronbach, 1990) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารเท่ากับ 0.911 ด้านคุณภาพทางการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเท่ากับ 0.908 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.934

9. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้และหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความอนุเคราะห์หนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงประธานอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถาม ไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานประกอบการ ครูผู้สอนและครูฝึกอาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามที่จัดส่งไป จำนวน 226 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. เมื่อรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

แบบสอบถามตอนที่ 3 คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร	n = 226		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	การจัดหลักสูตร	4.4226	0.5280	มาก
2	การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล	4.4677	0.5212	มาก
3	การจัดการฝึกอาชีพ	4.4813	0.5455	มาก
4	การนิเทศ	4.5118	0.5392	มากที่สุด
	รวม	4.4695	0.5010	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.4695$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศ ($\bar{X} = 4.5118$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการฝึกอาชีพ ($\bar{X} = 4.4813$) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ($\bar{X} = 4.4677$) และด้านการจัดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.4226$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	n = 226		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.5544	0.4081	มากที่สุด
2	สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป	4.3832	0.4879	มาก
3	สมรรถนะวิชาชีพ	4.5358	0.4688	มากที่สุด
	รวม	4.4912	0.4247	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.4912$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.5544$) รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.5358$) และด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ($\bar{X} = 4.3832$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวม

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ของผู้บริหาร	คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา			
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y
X ₁	.551**	.639**	.666**	.666**
X ₂	.629**	.646**	.705**	.708**
X ₃	.620**	.655**	.716**	.713**
X ₄	.628**	.633**	.698**	.700**
X	.645**	.684**	.740**	.741**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร
X ₁	แทน การจัดหลักสูตร
X ₂	แทน การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล
X ₃	แทน การจัดการฝึกอาชีพ
X ₄	แทน การนิเทศ
Y	แทน คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
Y ₁	แทน คุณลักษณะที่พึงประสงค์
Y ₂	แทน สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป
Y ₃	แทน สมรรถนะวิชาชีพ

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยภาพรวมเท่ากับ .741 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร ด้านการจัดการฝึกอาชีพกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านสมรรถนะวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยภาพรวมเท่ากับ .716 และคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร ด้านการจัดหลักสูตรกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยภาพรวมเท่ากับ .551

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อภิปรายผล ดังนี้

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหาร อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยการสนองการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555 - 2569 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมี ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานสากล เพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดอาชีวศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการให้มี มาตรฐานและคุณภาพมีมาตรการในการส่งเสริมศักยภาพสถานศึกษา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การปฏิรูปการเรียน การสอน การปฏิรูปสื่อและหลักสูตร การมีระเบียบวินัย ความภาคภูมิใจในชาติ ทุนและเงินสนับสนุนการศึกษา การ สร้างและกระจายโอกาส การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในทุกระดับ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับ ภูมิภาคอาเซียนและต่างประเทศ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และการส่งเสริมสถาบันชาติ ศาสนาและ พระมหากษัตริย์ สืบสานผลต่อการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารได้รับการบริหารและพัฒนาเพิ่มขึ้น โดย มุ่งเน้นการบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล การจัดการฝึกอาชีพ และการ นิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี (2557) ว่าการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัด การศึกษาวิชาชีพซึ่งเกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดการ เรียนการสอน ด้านการจัดการฝึกอาชีพ และด้านการวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดมศักดิ์ มีสุข (2560) ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคกลาง พบว่า รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีสาขาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วยปัจจัย การจัดการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน การนิเทศการศึกษา และการวัด และประเมินผลทางการศึกษา ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความสำเร็จของการพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม โดยปัจจัยที่มีผลสูงสุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ การวัดและ ประเมินผลทางการศึกษา การนิเทศการศึกษา การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของอิสริยา ออสวรรณ (2559) ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนระบบทวิภาคี ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนระบบทวิภาคี ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ มากทุกด้าน เรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการนิเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอนและ การวัดประเมินผล และด้านการจัดการฝึกอาชีพ ตามลำดับ รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ศรีคำนวล (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาในจังหวัดลำปาง สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร โดยภาพรวมระบบการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้ออยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการ พัฒนาระบบการจัดการแบบเครือข่ายในการประสานงานร่วมกับสถานประกอบการ รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา มีการประสานงานกับสถานประกอบการที่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูและสถานประกอบการสร้างนวัตกรรมและงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ผู้บริหาร สถานศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศและการนำไปใช้ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเพื่อ

ตัดสินใจและผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนทรัพยากรที่หลากหลายในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามลำดับ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการบริหารการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตั้งแต่เริ่มกระบวนการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล การจัดการฝึกอาชีพ และการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานประกอบการ และครูฝึกอาชีพได้รับความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงการพัฒนากิจการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเพื่อให้คุณภาพของผู้ฝึกอาชีพตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี (2557) ว่าผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ คุณวุฒิ ประเภทวิชาและสาขาวิชาในระบบทวิภาคีต้องมีคุณภาพครอบคลุมสามด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติที่กำหนดและมีคุณลักษณะพิเศษ สามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่ฝึกอาชีพได้ทันที ผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการทดสอบตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในแต่ละหลักสูตรแต่ละระดับครบทั้งสามด้านคือด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปและด้านสมรรถนะวิชาชีพ ที่มีระยะเวลาฝึกอาชีพ ตามแผนการฝึกอาชีพ มากกว่ากึ่งหนึ่งของหลักสูตร มีสมรรถนะวิชาชีพเป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการนั้น ๆ จึงเป็นตัวชี้วัดผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ทันที และสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ศรีคำนวล (2559) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาในจังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสมรรถนะวิชาชีพ รองลงมาคือ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของธานินทร์ ศรีชมพู่ (2557) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จ รูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารงานระบบทวิภาคีในสถานศึกษา ขอบข่ายงานการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี กระบวนการ สมรรถนะทางวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จในการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี การประเมินรูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากและมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของผู้บริหารกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตั้งแต่เริ่มกระบวนการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล การจัดการฝึกอาชีพ และการนิเทศซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบด้วยด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพตรงตามสาขาวิชาที่ผู้เรียนมีความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประวีดา มีเปี่ยมสมบูรณ์ (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านนักเรียน

ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านชุมชน กับมาตรฐานคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม มีปัจจัยโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมาตรฐานคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับ ก่อนข้างสูง ซึ่งปัจจัยด้านผู้บริหารสามารถร่วมพยากรณ์มาตรฐานคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม ได้ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานของโรงเรียน จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจขอบข่ายของงานทั้ง 4 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดแหล่งความรู้และการนิเทศการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าว จะดำเนินไปจนประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของคิใจ (Kijjai, 1987) ศึกษาคุณลักษณะของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จจากปัจจัยพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ บรรยากาศของโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความสามารถในการคิดคำนวณและความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนสูงกว่าปัจจัยอื่น ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีปัญหาในการแก้ปัญหา มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีวิสัยทัศน์ในการบริหารที่กว้างไกล มีการวางแผนกระบวนการบริหารอย่างมีขั้นตอนตามแบบแผนที่วางไว้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของโรงเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล มุมาลี (2547) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในระบบทวิภาคีของสถาบันอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในระบบทวิภาคี มี 6 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านสถานประกอบการ และ ปัจจัยด้านชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับก่อนข้างสูง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุนทรี วรรณไพเราะ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณทุกท่าน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน อาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ ครูฝึกอาชีพที่ร่วมการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้การดำเนินการค้นคว้าอิสระประสบความสำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์; 2553.
- กระทรวงศึกษาธิการ. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค; 2560.
- จินตนา รวมชมรัตน์. รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา [วิทยานิพนธ์ ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาการศึกษา]. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี; 2558.
- เฉลิมพล มุมาลี. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในระบบทวิภาคีของสถาบันอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ [วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2547.

- ธานีรินทร์ ศรีชมภู. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2557; 16(3): 120 – 131.
- นงเยาว์ กัลยาลักษณ์. การพัฒนาแนวทางการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา; 2558.
- เบญจวรรณ ศรีคำนวล. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาในจังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี; 2559.
- ประวีตา มีเปี่ยมสมบูรณ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา 2555; 7(1): 91 – 101.
- รักษาดิ ปานเพชร. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามทฤษฎีของผู้บริหารสถานประกอบการในจังหวัดพัทลุง [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช; 2558.
- ราชกิจจานุเบกษา. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา; 2556.
- ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา; 2551.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. สถิติข้อมูลนักเรียนนักศึกษา ปี 2561 [ออนไลน์] 2561 [อ้างเมื่อ 19 กรกฎาคม 2561]. จาก <http://techno.vec.go.th>
- ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี. แนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์; 2557.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555 – 2569. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา; 2555.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สถานศึกษาในสังกัด สอศ. ในจังหวัดพัทลุง [ออนไลน์] 2561 [อ้างเมื่อ 19 กรกฎาคม 2561]. จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี; 2559.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ; 2559.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พรินทิวกราฟฟิค; 2560ก.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. กรุงเทพฯ: พรินทิวกราฟฟิค; 2560ข.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. กรณีศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี อาชีวศึกษาสร้างคน พัฒนาชาติ [ออนไลน์] 2555 [อ้างเมื่อ 19 กรกฎาคม 2561]. จาก <http://www.qlf.or.th>
- สิริอร สุกุลเดช. การประเมินการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ตามแนวคิดการประเมินที่ใช้ทฤษฎีเป็นฐาน : การวิเคราะห์สมการ โครงสร้างพระระดับ [วิทยานิพนธ์ ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2557.

อิสริยา ออสุวรรณ. แนวทางการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนระบบทวิภาคี ในเขตกรุงเทพมหานคร

[วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย;
2559.

อุคมศักดิ์ มีสุข. การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัด
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี 2560; 11(3): 221 – 235.

Cronbach, L. J. Essentials of Psychological Testing. 5thed. New York: Harper and Row; 1990.

Kijai, J. Effectiveness Characteristic and School Incentive Reward. Dissertation Abstracts International 1987; 48(4):
829.

Krejcie, R. V., Morgan, D. W. Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological
Measurement 1970; 30(3): 607 – 610.

Likert, R. The Human Organization : It's Management and Value. New York: Mc Graw-Hill; 1964.